

ΚΕΙΜΕΝΟ : Δημοσθένης, Περί του Στεφάνου παρ. 204-205

Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαιο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ κελευόμενον ποιῆσαι, τὸν μὲν ταῦτα συμβουλευσάντα **Θεμιστοκλέα** στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δ' ὑπακούειν ἀποφηνάμενον τοῖς ἐπιταπτομένοις **Κυρσίλον** καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμέτεραι τὴν γυναῖκ' αὐτοῦ. Οὐ γὰρ ἐζήτουν οἱ τότε Ἀθηναῖοι οὔτε ῥήτορ' οὔτε στρατηγὸν δι' ὅτου δουλεύσουσιν εὐτυχῶς, ἀλλ' οὐδὲ ζῆν ἠξίουσιν, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας ἐξέσται τοῦτο ποιεῖν. Ἦγειτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ **τῇ πατρίδι**. Διαφέρει δὲ τί; Ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν **αὐτόματον** θάνατον περιμένει, ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ὑπὲρ τοῦ μὴ ταύτην ἐπιδεῖν δουλεύουσιν ἀποθνήσκειν ἐθελήσει, καὶ φοβρωτέρας ἠγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἅς ἐν **δουλεύουσῃ** τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, **τοῦ θανάτου**.

Μετάφραση:

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ:

ἄγαμαι: 1. (συνήθως με αιτ.) θαυμάζω, επαινῶ, 2. με γεν. + κατηγορ. μετ.: θαυμάζω, επαινῶ
ἀποφαίνομαι: 1. δίνω γνώμη, προτείνω, δικάζω, 2. + γνώμη, δόξαν, λογισμόν: εκφράζω γνώμη κ.λ.π.

ἀποφαίνω: αναδεικνύω, φανερώνω, αποδεικνύω, γνωστοποιῶ

εἰμαρμένη: το πεπρωμένο

ΑΣΚΗΣΕΙΣ:

1. Να υπογραμμίσετε τους κύριους όρους των προτάσεων στο παραπάνω κείμενο.
2. Να χαρακτηρίσετε συντακτικά τις υπογραμμισμένες λέξεις.
3. ἐλόμενοι, ἐπιταπτομένοις, ἀποφηνάμενον, νομίζων, περιμένει: Να γράψετε το β' ενικό και γ' πληθ. πρόσωπο σ' όλους τους χρόνους της οριστικής.
4. ἐπιδεῖν: Να το κλίνετε σ' όλες τις εγκλίσεις του αορίστου.
5. αἴρω, αἴρομαι, ἀλίσκομαι: Χ.Α.
6. αἴρομαι, φαίνομαι, φέρω: Χ.Α.